

Ah Hayat

– Gülalkan · 10 Mayıs 2018

Puslu bir gökyüzü, güneş de cimri mi cimri...Yağmur, belki yağar belki de...
Canınız sıkılıyor, ne yapacağınızı bilememenin şaşkınlığında uzanıyorsunuz şöyle bir güzelce, gözlerinizi kapatıyorsunuz,
Eski günlere,
Eski aylara ve,
Eski yıllara gidiyorsunuz...
Eski yıllardaki çocukluk günleri, gençliğe adım atış...
Bir bir gözlerinizin önünde...Güzel anılar ve bir tatlı tebessüm ile canlanışları...
Böyle başlamış ama böyle kalmamalı,
Kalkıyorsunuz, eski defterleri karıştırmaya başlıyorsunuz...
Sosyal medya dedikleri de muhteşem bir şey...
Buluyorsunuz bazılarını ve telefon ile başlıyorsunuz birlikte eski yıllara seyahate...
Nasıl da muziptik değil mi? Neler yapmışız Allah'ım!!!
Benim unuttuklarımı arkadaşım, O'nun unuttuklarını ben hatırlatınca, sohbete neşe hakim oluyor.
Masumiyet var özünde...
Tek odak SEVGİ...
Yalanı, riyayı, çıkarları tanımadığımız o günler...
Arkadaş satmayı, harcamayı da bilmezdik. Şimdilerde görüp, şahit olsak da kabullenemiyoruz...
Büyüyünce ne olacağımıza geldi konu...
Ben avukat O ise öğretmen hayallerindeyken,
Hayat insanı kendi istediği rotada yürümeye mecbur ediyordu...
Ah hayat dedik...Sen nasıl bir amirsin...
Hayat değil de KADER dedik birlikte...
Odam aydınlanmış, gökyüzü gerçek maviliğini bulmuştu.
Güneş görünmüyordu aslında belki de benim gönlümde açmıştı güneş...
Her şeye, ama her şeye rağmen,
Hayat ve güzellikler hissedişlerde gizli diye düşündüm...
Selam ve sevgi ile,
Yurdagül Alkan.